

اعلامیه جهانی حقوق بشر

مقدمه

از آنها که شناخت و تشفیص ارزش ذاتی و فطری برابری و حقوق مسلم تمامی اعفای خانواده بشر، پایه و اساس آزادی و عدالت و صلح در جهان است، با در نظر گرفتن این نکته که بی توجهی و بی احترامی به حقوق بشر موجب ارتکاب اعمال و مشیانه ای شده است که وجدان و فودآگاهی انسان را پایمال می کند، ظهور و سرآغاز جهانی که در آن انسانها از لذت آزادی بیان و عقیده برفوردارند و نبود واهمه در میان فوایتها، به عنوان والاترین آرمان بیان شده است.

- از آنها که اگر انسان مجبور نشود به عنوان آفرین راه مل و پناهگاه به شورش و طغیان علیه ظلم و استبداد متول شود، لازم و ضروری است که حقوق بشر توسط اصول قانون مفظ گردد؛
  - از آنها که گسترش و تمکیم روابط بین الملل، امری واجب است؛
  - از آنها که مردم مل متمدد، با ایمان و اعتقاد خود به حقوق اساسی بشر در مورد ارزش و مقام شفصن انسان و به حقوق مساوی زن و مرد تأکید ورزیده اند، مصمم هستند که پیشرفت اجتماعی و بیبود استانداردهای زندگی را در قالب آزادی های فراگیرتر ارتقا بخشند؛
  - از آنها که دولتهای عضو، متعهد شده اند که با همکاری و تعاون مل متمدد، ببود احترام متقابل جهانی و عایت حقوق بشر و آزادی های اساسی را به انجام رسانند؛
  - از آنها که درک عمومی این حقوق و آزادی ها یکی از ارکان تمقّق کامل این تمهذنامه است؛
- اکنون، مجمع عمومی، این بیانیه جهانی حقوق بشر را **رسماً اعلام می دارد**؛
- اعلامیه ای که به عنوان یک استاندارد عمومی برای نیل و دستیابی تمامی مردم و ملل به این هدف و مقصد تنظیم شده که هر شفصن و هر ارگانی از جامعه با در ذهن نگاه داشتن دائم این بیانیه بگوشد تا با آموزش و توصیل و ترویج احترام و عایت این حقوق، آزادی ها را ارتقای بخشند و در ابعادی گسترده تر در سطح ملی و بین المللی شناخت و عایت جهانی و مؤثر آن را به مردم، هم در میان دولتهای عضو و هم در میان مردم سرزمین ها، ترویج دهند و بدین وسیله محدود افتیارات قانونی خودشان را به انجام رسانند.

اصل ۱: تمامی نسل بشر از نظر مقام (شأن) و حقوق، آزاد و برابر متولد می شوند. آنها از موهبت تفکر، استدلال و فودآگاهی برفوردارند و باید با یکدیگر با روحیه برابری و برابری (فتار) نمایند.

اصل ۲: هر فردی از تمامی حقوق و آزادی های ذکر شده در این بیانیه، بدون هیچ تفاوتی از قبیل نژاد، رنگ، جنس، زبان، مذهب و اعتقادات سیاسی، اصل و نسب اجتماعی و ملی، دارایی و مالکیت، تولد و دیگر شرایط برفوردار است. علاوه بر این هیچ تفاوت و تمایزی بر پایه مسائل سیاسی و بین المللی و افتیارات قانونی یک کشور یا سرزمینی که شفصن به آن تعلق دارد، نمی بایست گذاشته شود. حال په این کشور مستقل باشد یا بصورت مستعمره تمت تسلط قدرت مطلقه دیگری باشد.

اصل ۳: هر فردی حق زندگی، آزادی و امنیت دارد.

اصل ۴: هیچ کسی نباید به بردگی و بندگی کشیده شود. بردگی و تمبارت بردگه در تمامی اشکال خو باید ممنوع شود.

اصل ۵: هیچ فردی نباید تمت شکنجه، رفتار غیرانسانی و تمقید آمیز یا تنبیه از هر نوعی قرار گیرد.

اصل ۶: هر کسی دارای این حق است که در هر مکان به عنوان یک شفصن در برابر قانون شناخته شود.

اصل ۷: همه افزاد در ممضر قانون برابر و مساوی اند و بدون هیچ تبعیضی، از حق استفاده مساوی از همایت و مقاضت قانون بر فوردارند. همه افراد از حق همایت و مقاضت مساوی در برابر هر تبعیض و کچ (وی)، در جهت تفطی از این بیانیه برفوردارند و برابر هر تمیری و انگیزش درگیری و چنین تبعیضاتی مصون هستند.

اصل ۸: هر کسی دارای این حق می باشد که در برابر اعمالی که حقوق انسانی و پایدار اورا زیر پا می گذارند از همایت قانون اساسی و هیأت داوری دادگاه های ذی صلاح برفوردار شوند.

اصل ۹: هیچ فردی نباید فودسرانه (دلخواهی) دستگیر شود یا تبعید و افراج گردد.

اصل ۱۰: هر کسی دارای این حق کامل است که برای تعیین حقوق فویش و وظایف و تعهدات ممکن است که برابر اتهامات کیفری بر ضد فود، از یک دادگاه ذی صلاح و بی طرف استفاده کند و سفن و دادخواه فود را به صورت عادلانه به گوش عموم مردم برساند.

اصل ۱۱: (بند اول): هر فردی که متهمن به یک اتهام کیفری و جزای شود از این حق برخوردار است که بی کنایه فرض شود مگر اینکه بر اساس قوانین در یک دادگاه عمومی، یعنی جایی که تمام ضمانتهای لازم برای دفاع از فود را دارد گناهکار شناخته شود.

(بند دوم): هیچ فردی نباید به خاطر ارتکاب به عملی که تحت قوانین کشوری یا بین المللی به عنوان گناه محسوب نمی شود، گناهکار شناخته شود.

اصل ۱۲: هیچ فردی حق مداخله فودسرانه در زندگی فضوی، فانه، روابط و مکاتبات فرد دیگر را ندارد. همچنین نباید به شان و منزلت هیچ فردی کوچکترین توهینی شود هر فردی می تواند از همایت و مفاظت قانونی در برابر این اعمال استفاده کند.

اصل ۱۳: (بند اول): هر فردی این حق را دارد که آزادانه به هرچا نقل مکان کند، مسافرت کند یا اقامت کند.

(بند دوم): هر کسی حق دارد که هر کشور را ترک کند که شامل کشور فودش هم می شود و نیز این حق را دارد که به کشور فودش بازگردد.

اصل ۱۴: (بند اول): هر کسی از این حق برخوردار است که در کشورهای دیگر گردش کند و از سفر فود لذت ببرد و در صورت لزوم درخواست پناهندگی کند.

(بند دوم): در مواردی که آزار و شکنجه به طور ذاتی از جرائم غیر سیاسی و اعمال مغایر اهداف و اصول سازمان برخواسته می شود، از این حق نمی توان استفاده کرد.

اصل ۱۵: (بند اول): هر کس دارای این حق است که ملیت داشته باشد یا به یک ملیت تعلق داشته باشد.

(بند دوم): هیچ فردی نباید از حق طبیعی ملیت فود محروم شود یا تواند ملیت فود را تغییر دهد.

اصل ۱۶: (بند اول): مردان و زنان که به سن کامل رسیده اند دارای این حق هستند که ازدواج کند و تشکیل خانواده دهند، بدون اینکه محدودیتی از قبیل نژاد، ملیت یا مذهب در سر راه آنها قرار گیرد. آنها می توانند به ازدواج فود پیان دهند.

(بند دوم): ازدواج باید فقط و فقط با رضایت کامل طرفین انجام شود.

اصل ۱۷: (بند اول): این حق مسلم انسان است که دارای اموال یا مالکیت فردی یا گروهی باشد.

(بند دوم): هیچ فردی یا سازمانی نمی تواند فرد دیگری را از اموال یا دارایی های فویش محروم کند.

اصل ۱۸: هر فردی دارای حق آزادی فک، وجود و خودآگاهی می باشد. هر فردی در تغییر عقیده و مذهب فود آزاد است. هر فردی می تواند مذهب یا عقیده فود را به صورت عمومی یا فضوی ترویج یا تبلیغ نماید.

اصل ۱۹: هر فرد دارای حق آزادی بیان و عقیده می باشد. هر فردی می تواند بدون دفاتر و تفتیش دیگران، عقیده و تفکر فود را حفظ کند و در صورت نیاز از طریق (سازمانی) های جمیعی بدون توجه به مزها و محدودیت های اطلاعات و ایده های فود را انتقال دهد.

اصل ۲۰: (بند اول): هر فرد دارای این حق است که در مجامعت و گروههای صلح آمیز آزادانه شرکت کند.

(بند دوم): هیچ فردی نباید به زور مجبور به پیوستن به گروه خاص یا انجمنی گردد.

اصل ۲۱: (بند اول): هر فردی دارای این حق است که بتواند به طور مستقیم یا از طریق نمایندگان منتخب در دولت یا هکومت کشور فویش مسؤولیتی داشته باشد یا در هیئت دولت آن شرکت کند.

(بند دوم): فوایست مردم می بایست پایه و اساس مشروعيت و قدرت دولت باشد و مشروعيت دولت از طریق انتفابات سالم و دوره ای در طی فرآیند ای گیری آزاد برای عموم صورت می گیرد که در آن حق ای مساوی، برای تک تک افراد ملّت با رعایت افتقاء آرا صورت می گیرد.

اصل ۲۲: هر فردی به عنوان عضوی از جامعه دارای این حق است که از امنیت و تأمین اجتماعی برخوردار باشد. فراهم آوردن تأمین اجتماعی با عزم ملّی و همکاری بین المللی بر طبق سازمانها و منابع دولت می باشد. این امنیت اجتماعی دارای ابعاد مختلفی از قبیل حقوق فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی است که برای بهبود شفചیت فرد و شان او در جامعه ضروری است.

اصل ۳۳۴: (بند اول): همه افراد جامعه حق دارند کار کنند و شغل فود را آزادانه بر طبق میل فود انتخاب کنند. از شرایط مطلوب و عادلانه محیط کاری برخوردار باشند و از محقق مفاظت در برابر بیکاری استفاده نمایند.

(بند دوم): افراد جامعه باید بدن هیچ تبعیضی به ازای کار مساوی، محقق مساوی دریافت کنند.

(بند سوم): هر فردی که کار می کند دارای این حق است که از پاداش و موابب مطلوب و دیگر خدمات اینمی اجتماعی و رفاه اجتماعی که فود و فانواده اش و شان انسانی او را بیمه می کند برخوردار شود.

(بند چهارم): هر فردی دارای این حق است که اتحادیه های تجارتی و بازرگانی را تشکیل دهد یا به آنها بپیوندد تا از این طریق بتواند از اموال و سرمایه فویش محافظت کند.

اصل ۳۴۵: هر کسی دارای این حق است که در کنار کار از استراحت و اوقات فراغت برخوردار باشد. این امر مستلزم داشتن ساعات کاری متعادل و مرفوصی های دوره ای با محقق و موابب کافی است.

اصل ۳۴۶: (بند اول): افراد جامعه حق دارند که از مداخل استاندارد زندگی، سلامت جسم و روان و شرایط مطلوب زندگی هم برای فود و هم برای فانواده شان برخوردار باشند. این استاندارد ها و شرایط، شامل غذا، پوشان، مسکن و خدمات بهداشتی درمانی و خدمات اجتماعی در جامعه است. افراد جامعه می بایستی در شرایط سفت از قبلی بیکاری، بیماری، ناتوانی، دوران بیوه گی، کهنسالی و دیگر شرایط نامطلوب زندگی که خارج از کنترل است از امنیت برخوردار باشند.

(بند دوم): جامعه موظف است از مادران و کودکان به عنوان قشر آسیب پذیر همایت مخصوص به عمل آورد. تمام کودکان، په آنها یعنی که از راه مشروع متولد شده اند و په از راه نامشروع، می بایستی از امنیت اجتماعی یکسانی برخوردار باشند.

اصل ۳۴۷: (بند اول): آموزش، هق همگانی است. آموزش و پرورش باید مداخل در سطح ابتدایی و پایه (ایگان باشد. دولت ها موظفند آموزش ابتدایی را برای افراد جامعه اجباری کنند و شرایطی فراهم آورند که آموزش های فنی مرغه ای برای همگان در دسترس باشد.

(بند دوم): آوزش عالی، امری مسلم است که باید بر اساس شایستگی و لیاقت در انتخاب عمومه قرار گیرد. جهت گیری آموزش عمومی باید به طرف تکامل شخصیت انسانی و تقویت امترابه به محقق انسان و آزادی های اساسی او سوق پیدا کند. این آموزش باید فهم و درک متقابل، وفاق و دوستی بین المللی و گروههای مذهبی و نژادی را ارتقاء دهد و در عین حال فعالیت های سازمان ملل متعدد را برای ابقاء صلح و نظم نوین جهانی گسترش دهد.

(بند سوم): والدین کودک حق دارند نوع آموزش را متناسب با فرزند فود استفاده کنند.

اصل ۳۴۸: (بند اول): هر فردی حق دارد در فعالیت های فرهنگی جامعه فوش شرکت کند. از هنرهای موجود استفاده کند و از آنها لذت ببرد و در عین حال در پیشگفتگوی علمی و فواید آن سهیم باشد.

(بند دوم): چنانچه شخصی دارای آثار هنری، ادبی، علمی یا فرهنگی باشد، این شخص حق دارد از منابع مادی و معنوی این آثار، به نفع فود حمایت و مفاظت کند.

اصل ۳۴۹: تحقق محقق و آزادی های مذکور در این بیانیه بر اساس مقررات، نظام اجتماعی و بین المللی از محقق مسلم افراد بشر است.

اصل ۳۵۰: (بند اول): از آنها که جامعه نقش مهمی در تکامل شخصیت و آزادی های افراد دارد، بنابراین افراد جامعه نیز دارای وظایف و تعهداتی نسبت به این جامعه هستند، که مستلزم (عایت آنها) هستند.

(بند دوم): افراد جامعه هنگام استفاده از محقق و آزادی های قانونی فویش می بایستی محدود و مرز محقق فود را (عایت کنند تا فواید این فواید تفظی و تجاوزی به محقق دیگران نشود. در یک جامعه مدنی و دموکراتیک تنها این افراد جامعه هستند که با (عایت محقق فود و از همه مهمتر محقق دیگران امنیت اجتماعی را به ارمنان می آورند.

(بند سوم): این محقق و آزادی ها به هیچ وجه نباید مغایر اهداف و اصول تصویبی سازمان ملل متعدد ایار شوند.

اصل ۳۵۱: هیچ یک از موارد و اصول این بیانیه نبایستی برای هیچ گروه، دولت یا کشوری به طور اخص به کار رود یا معنی خاص دیگری از آن ببرد شود. افراد و گروههای مقتیق یا محققی هیچ مقدی برای استفاده اختصاصی از آنها در فعالیت های فود ندارند و نباید مرتكب هیچ عملی شوند که منجر به تضییع هرگدام از این محقق و آزادی های مذکور در این بیانیه بیانگامد.

در تاریخ دهم دسامبر ۱۹۴۸ میلادی مجمع عمومی سازمان ملل این بیانیه جهانی محقق بشارا را تصویب کرد و از همه کشورهای عضو فواید این را در تمامی مدارس و مراکز آموزشی پیش و منتشر کنند و آموزش دهند.

